

biuletyn

parafialny

Msze św. w niedziele:

7:00, 8:30, 10:00, 11:30, 13:00, 18:00 i 20:00

W tygodniu: 7:00, 8:00 i 18:00 (kościół ponorbertański)

Koronka do Miłosierdzia Bożego:

wtorek o godz. 17.30

Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy:

środa 17:45

EWANGELIA NIEDZIELE

Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i Jana i zaprowadził ich samych osobno na górę wysoką. Tam się przemienił wobec nich. Jego odzienie stało się lśniąco białe, tak jak żaden na ziemi folusznik wybielić nie zdoła. I ukazał się im Eliasz z Mojżeszem, którzy rozmawiali z Jezusem.

Wtedy Piotr rzekł do Jezusa: «Rabbi, dobrze, że tu jesteśmy; postawimy trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza». Nie wiedział bowiem, co powiedzieć, tak byli przestraszeni.

I zjawił się obłok, osłaniający ich, a z obłoku odezwał się głos: «To jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie!» I zaraz potem, gdy się rozejrzeli, nikogo już nie widzieli przy sobie, tylko samego Jezusa. A gdy schodzili z góry, przykazali im, aby nikomu nie rozpowiadali o tym, co widzieli, zanim Syn Człowieczy nie powstanie z martwych. Zachowali to polecenie, rozprawiając tylko między sobą, co znaczy „powstać z martwych”.

KOMENTARZ

Dzisiejsza liturgia słowa zawiera kolejny klucz do następnych drzwi Wielkiego Postu. Słowem-myślą przewodnią na dzisiaj możemy uczynić „zaufanie”. Szukając intuicyjnego znaczenia tego słowa możemy stwierdzić, że jest to zdolność do zawierzenia się komuś w sytuacji niepewności. Ufności używa się względem osób znanych, co do których nie ma wątpliwości, że ich działanie przyniesie dobre skutki. Pierwsze czytanie ukazuje nam Abrahama, który ma ofiarować Bogu własnego syna, zabijając go na ołtarzu we wskazanym miejscu. Nie jest to historia, którą należy czytać powierzchownie. Chrześcijańska lektura wskazuje, że ojciec zdecydował się na rytualne zabicie chłopca, jednocześnie pamiętając, że z niego Bóg obiecał wyprowadzić liczne potomstwo. Dwie sprzeczne informacje, które miały sprawdzić wiarę w obietnicę pochodzącą z ust Pana. Abraham nie wiedział jak to pogodzić, ale miał przekonanie, iż Bóg mocen jest wskrzesić z martwych młodego Izaaka. List do Hebrajczyków zatrzymuje się nad tym wydarzeniem i tłumaczy je jako konieczność wiary Patriarchy w zmartwychwstanie (por. Hbr 11,17nn). Dostrzegamy tu potężne zaufanie Abrahama, w którym ludzkie kalkulacje ustępują całkowitemu złożeniu się w Boże ręce. Uwierzył Panu na słowo i to go uratowało.

Do tego samego zachęca nas Psalmista. Jednocześnie przypomina, że ufność rodzi się w wielkim ucisku. Zatem nie należy się załamywać, ale ze wszystkich sił ufać. Ostatecznie Bóg wszystko doprowadzi szczęśliwie do celu.

Podobną odwagą mają się wykazywać chrześcijanie z Rzymu, do których swój list pisze Apostoł Paweł. Stawia on kilka retorycznych pytań do tych, którzy powinni znać Boga na tyle, żeby Mu zaufać w dobie prześladowań. To specyficzny styl podnoszenia na duchu, z pewną ironią zadawać pytania przeciwne wierze, na które właściwa odpowiedź jest wszystkim znana. Św. Paweł przypomina swoim adresatom i nam, że Bóg jest zawsze po stronie człowieka, czego

dowód dał w ofiarowaniu swojego Jedynego Syna. Nie mamy mieć wątpliwości w Boże plany i powinniśmy bezwzględnie Mu ufać.

Ewangelia drugiej niedzieli Wielkiego Postu opowiada o przemienieniu na górze. Dobrze znane jest nam znaczenie tego wydarzenia, doniosłość postaci towarzyszących Chrystusowi, zarówno wybranych uczniów, jak i Mojżesza z Eliaszem. Otwierając tę scenę kluczem „zaufania” dostrzegamy wiele treści niewerbalnej, przekazu poza słowami. Oto Jezus chce ukazać się Apostołom jako Bóg. Pragnie, żeby dobrze zapamiętali to wydarzenie. Mnogość szczegółów z opisu zdaje się potwierdzać, że tak było. Centralnym motywem okazało się objawienie się relacji Ojca i Syna, kiedy to Bóg przemówił z nieba, zachęcając do pełnej ufności Jezusowi. Kościół jednoznacznie przykłada tę scenę do przygotowania uczniów na mękę – mają pamiętać Tabor, kiedy przyjdzie im stawać na Golgocie. Ostatecznie, jak wiemy, nie pamiętali przemienienia, a pod krzyżem stał tylko Jan, choć z jego wiarą też nie było najlepiej, skoro w poranek wielkanocny biegł do grobu i uwierzył dopiero kiedy ujrzał (por. J 20,8). Zwróćmy uwagę, że po przemienieniu zaczęli rozważać słowo Jezusa o zmartwychwstaniu. Przyjęli prawidłową postawę po usłyszeniu z ust Jezusa czegoś, co ich przerastało – rozprawiali o tym. Oto postawa dla nas: rozważać, żeby ufać.

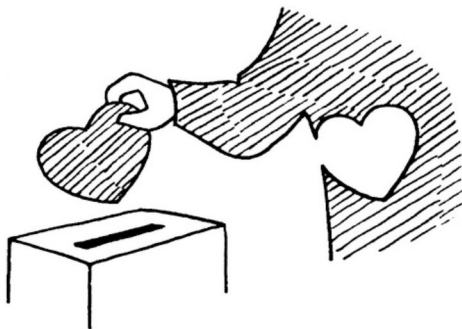

Wszystko to wspomniani w Ewangelii uczniowie zapamiętali i opisali już jako nawróceni, po doświadczeniu przebaczenia od Zmartwychwstałego Pana. Wtedy rozum ich był oświecony, rozumieili Pisma i wszystko, co Jezus im uczynił przed swoją męką. Zaczęli ufać.

ks. Krystian Wilczyński

CZYM JEST JAŁMUŻNA CHRZEŚCIJAŃSKA?

Już w Starym Testamencie jałmużna oznaczała gest dobroci człowieka względem jego brata jako naśladowanie czynów Boga, który pierwszy okazał dobroć człowiekowi. Jako akt religijny prowadzi do przebaczenia grzechów: „Woda gasi płonący ogień, a jałmużna gładzi grzechy” (Syr 3, 30) oraz „Jałmużna uwalnia od śmierci i oczyszcza z każdego grzechu. Ci, którzy dają jałmużnę, nasyчени będą życiem” (Tb 12, 8-9).

Do dawania jałmużny zachęca Chrystus: „Gdy ty dajesz jałmużnę, niech nie wie lewica twoja, co prawica twoja czyni” (Łk 6, 55). Czyn dobry w postaci jałmużny ma być całkowicie bezinteresowny i znany jedynie Bogu. Ważna jest także nie tyle ilość czy wielkość złożonego daru, ile raczej wewnętrzne nastawienie dającego, czyli jego intencja. Potwierdza to sam Chrystus, kiedy chwali grosz wrzucony do skarbonki przez ubogą wdowę (por. Łk 4, 25). Wartość jałmużny jest jeszcze większa, jeśli dawana jest nie z tego, co zbywa, lecz z tego, co niezbędne, oraz jeśli świadczona jest chętnie, gdyż „radosnego dawcę miłuje Bóg” (2 Kor 6, 10). Scena sądu ostatecznego jest przestrożą dla tych, którzy nie byli wrażliwi na potrzeby bliźnich. Biednego nakarmić, nagiego przyodziać, podróżnego ugościć, chorego i więźnia odwiedzić jest równoznaczne z uczynieniem tego samego Chrystusowi (por. Mt 25, 35-46).

Podobnie w listach apostołskich znajdujemy zachęty do dzielenia się dobrami z potrzebującymi. „Kto by miał majątność tego świata, a widziałby brata swego w potrzebie i zamknął przed nim serce swoje – jakże może w nim przebywać miłość Boża?” (1 J 3, 17). Św. Jakub zaś ostrzega: „Sąd bowiem bez miłosierdzia spotka tego, który miłosierdzia nie czyni, a miłosierdzie przewyższa sąd” (Jk 2, 13) 37. Jałmużna w każdej postaci powinna być wyrazem miłości Boga. Zwraca na to uwagę Jan Paweł II: „Dawanie i oddanie się nie zależy od ilości posiadanych rzeczy, lecz od żywionej w duszy miłości do Boga. Nasze pokorne oddanie się – samo w sobie może znikome, jak oliwa wdowy z Sarepty lub grosz ubogiej wdowy – staje się miłe w oczach Boga dzięki zjednoczeniu z ofiarą Jezusa”. Jałmużna nie tylko wyprasza Boże błogosławieństwo, ale także leczy rany grzechu oraz chroni przed nimi.

Ważne jest jednak właściwe rozumienie i praktykowanie jałmużny. Dzielić się można nie tylko dobrami materialnymi, ale także duchowymi. Jałmużna bowiem nie jest jedynie formą materialnej pomocy świadczonej potrzebującemu. Zwracał na to uwagę już św. Cezary z Arles: „Wiedcie bowiem doskonale, że są dwa rodzaje jałmużny: pierwszy – dać głodnemu kęs chleba, drugi zaś posłużyć niewiedzącemu wiedzą. Jeżeli obfitujesz w coś, czym mógłbyś okazać pomoc ciału, Bogu niech będą dzięki! Jeżeli nie masz czym ciała nakarmić, wzmocnij duszę słowem Bożym”

Św. Augustyn wymienia następujące rodzaje jałmużny: „Nie tylko ten, kto daje łaknącemu pokarm, pragnącemu napój, nagiemu odzienie, podróżnemu gościnę, jeńcowi wykupienie, słabemu wspomóżenie, smutnemu pocieszenie, błądzącemu drogę, wątpiącemu radę i potrzebującemu, co jest mu konieczne, lecz także kto daje przebaczenie grzeszącemu – jałmużnę daje [...] ponieważ miłosierdzie wyświadcza”. Za największą jałmużnę uważano darowanie komuś wyrządzonej przez niego krzywdy.

Według św. Jana Pawła II „jałmużna jest środkiem nadania konkretnego wyrazu miłości przez dzielenie się swoimi dobrami z tymi, którzy ponoszą skutki ubóstwa”

Wyrazem miłości, czyli formą duchowej jałmużny, będzie więc każde zainteresowanie się także wyższymi potrzebami człowieka i w miarę możliwości zaspokojenie ich własnym działaniem lub zorganizowanie skutecznej pomocy. Taką pomocą może być dobra rada, zachęcające i podtrzymujące na duchu słowo, porada prawna, pomoc w załatwieniu formalności i skierowanie do właściwego urzędu, wskazanie i polecenie przeczytania wartościowej książki lub artykułu, wyjaśnienie spraw dotyczących życia religijnego.

Katechizm Kościoła Katolickiego spośród uczynków miłosierdzia wylicza także jałmużnę dawaną ubogim i zalicza ją do „podstawowych świadectw miłości braterskiej” oraz „praktykowania sprawiedliwości, która podoba się Bogu” (KKK 2447; 2462; por. Mt 6, 2-4; Łk 3, 11; 11, 41; Jk 2, 15-16). Jałmużna chrześcijańska różni się od wszelkiego rodzaju działań filantropijnych czy nawet akcji humanitarnych ze względu na motywy, z których wynika. Nierzadko bowiem działania te związane są z bardziej lub mniej wyraźną intencją zdobycia rozgłosu (reklamy, wszelkiego typu tzw. sponsoring) lub zaspokojenia potrzeby publicznego uznania. Tymczasem głównym motywem dawania jałmużny powinna być miłość Boga i bliźniego w duchu słów samego Chrystusa: „Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili” (Mt 25, 40).

Jałmużną jest także dar przebaczenia temu, kto zgrzeszył względem nas. Przebacząc innym, sami otrzymujemy od Boga przebaczenie własnych grzechów. Jałmużna przyczynia się także do tego, że modlitwy zanoszone do Boga będą przez Niego przyjęte i wysłuchane. Św. Augustyn pisze: „Czyńcie jałmużnę, aby wasze modlitwy były wysłuchane przez Boga i aby wam pomógł poprawić wasze życie”.

INTENCJE

PONIEDZIAŁEK 1.03.2021	7:00	1. Za + Zofię Kryszewską (greg 1)
	8:00	1. Za + Franciszka Kreft w dniu urodzin
	18:00	1. Za + rodziców Martę i Stefana Klasa, rodzeństwo: Annę i Stefana oraz szwagra Franciszka 2. Za + Leona Hinca (greg 29)
WTOREK 2.03.2021	7:00	1. Za + Leona Hinca (greg 30) 2. Za + Zofię Kryszewską (greg 2)
	8:00	1. Za + męża Edmunda Groth w r. śm.
	18:00	1. Za + Helenę i Leona Wrońskich i Helenę Drowing 2. Za + ojca Józefa Rożek oraz babcie i dziadków z ob. stron
ŚRODA 3.03.2021	7:00	1. Za + Walerię i Alojzego Hasse 2. Za + Marię Piastowską
	8:00	1. Za + Sebastiana Ranachowskiego - int. od róży św. Józefa z Glincza i Rutek
	18:00	1. Za + Zofię Kryszewską (greg 3) 2. Za + mamę Kazimierę Loroff z ok. imienin
CZWARTEK 5.03.2021	7:00	1. Za + Kazimierza Marszk w dniu imienin męża 2. Za + Ireneusza Janowskiego z ok. urodzin
	8:00	1. Za + Sebastiana Ranachowskiego - int. od ministrantów
	18:00	1. Za + Zofię z ok. urodzin oraz Stefanię i Jana Kryszewskich 2. Za + Zofię Kryszewską (greg 4)
PIĄTEK 5.03.2021	7:00	1. Za + Zofię Kryszewską (greg 5)
	8:00	1. Za + rodziców Genowefę i Czesława Kałuskich oraz zm. Mariana Kota, Felicję Kałuską, Apolonię Sosnowską, Tadeusza Sawickiego oraz Jadwigę i Mariana Chodowskich
	16:30	1. Za + Marię i Henryka Lubeckich
	18:00	1. Za + Córkę Magdalenę Plichta w 4 r. śm. 2. Za + rodziców Agnieszkę, Antoniego i Pawła
SOBOTA 6.03.2021	7:00	1. Za dusze w czyścicu cierpiące 2. Za + Aniele i Józefa Hazuka
	8:00	1. Za + Stanisława i Annę Krefta 2. Dziękczynno - błagalna z ok. 10 ur. Mai z prośbą o dary Ducha Świętego
	18:00	1. Za + Zofię Kryszewską (greg 6)
III NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU 7.03.2021	7:00	1. Za + Jadwigę Borską w 22 r. śm
	8:30	1. Za + Zofię Kryszewską (greg 7)
	10:00	1. Za parafian
	11:30	1. Za + rodziców Albina i Klarę oraz brata Mirosława
	13:00	1. Za + zmarłe członkinie z Róży św. Cecyli z Borkowa
	18:00	1. Za + dusze w czyścicu cierpiące
	20:00	1. Za + Gertrudę, Tadeusza i Elżbietę Wrzaskowskich

1. **Gościmy dzisiaj ks. Wiesława Mielewcyzka, który miał kilka lat temu w naszej parafii praktykę diakonańską a w maju wyjeżdża jako misjonarz do Ameryki Południowej.** Ks. Wiesław po Mszach św. będzie kwestował na misje św. w Boliwii przed kościołem.
2. **Trwa Wielki Post.** Jest to czas, w którym w sposób szczególny Kościół zachęca nas do gorliwszej modlitwy, wyrzeczeń i jałmużny.
3. **Adoracja w kościele św. Jana jest od poniedziałku do piątku od 9.00 do 19.00**
W środę modlitwa uwielbienia w godz. 19.00-20.00.
4. **W liturgii Kościoła:**
  - Nabożeństwa Wielkopostne: Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym w każdą niedzielę na godz. 16.00 oraz Droga Krzyżowa w każdy piątek po Mszy św. o godz. 8.00 dla dorosłych, o godz. 17.00 dla dzieci oraz o godz. 19.30 dla młodzieży i dorosłych (ta droga będzie transmitowana on-line).
  - Czwartek - św. Kazimierza, królewicza
  - Niedziela za tydzień: Spotkanie Żywego Różańca wraz z nabożeństwem Gorzkich Żali
  - **W tym tygodniu przypadają dni Eucharystyczne:** I czwartek miesiąca - adoracja Najświętszego Sakramentu po Mszy św. wieczornej prowadzona przez zespół Lux Mundi. I Piątek Miesiąca Spowiedź od godz. 15.45. O godz. 16.30 Msza Św. wraz z nabożeństwem do Najśw. Serca Pana Jezusa dla dzieci. W sobotę odwiedzimy chorych z komunii św. od godz. 8.30.
  - **Z piątku na sobotę nocna adoracja Najświętszego Sakramentu w kościele św. Jana od godz. 20.00.** Zakończenie nabożeństwem I Soboty o 6.00. Potem Msza św. o 7.00 w dużym kościele. Zapisy na nocną adorację są telefonicznie nr. 603547047. Zapraszamy na czas nocnego czuwania, także tych, którzy się nie zapisują.
  - Wspólnota Gwiazda Betlejemaska zaprasza w sobotę na swoje spotkanie od godz. 17.00 w kościele. W programie modlitwa uwielbienia, katecheza, Eucharystia.
5. **Spotkania duszpasterskie:**
  - Dzieci przygotowujący się do I Komunii Św. mają spotkania w kościele wg normalnego grafiku.
  - Spotkanie młodzieży starszej „18+ dla Jezusa” w środę o 20.15 w kościele poklasztornym.
  - Spotkanie oazowe młodzieży w czwartek o 19.00 w kościele św. Jana. Zapraszamy wszystkich, którzy chcą się dołączyć do oazy młodzieżowej.
  - Zbiórka dla Ministrantów w poniedziałek o 19:00, Lektorów poniedziałek 19:30 (bardzo proszę zabrać ze sobą korki), a chłopców którzy chcieliby zostać ministrantami zapraszamy na spotkanie w sobotę o godzinie 10:00 spotykamy się przed kościołem.
6. **Polecam prasę katolicką:** nowe numery „Miłujcie się” i „Gościa Niedzielnego”, nasz Parafialny Biuletyn.

WWW.WNMP-ZUKOWO.DIECEZJA.GDA.PL

Adres parafii: ul. 3 Maja 4, 83-330 Żukowo, tel. (058) 681-82-42.

Kancelaria parafialna czynna: poniedziałek-piątek 8:30 – 9:00; 17:00 – 17:30 sobota 8:30 – 9:00 ;
(z wyłączeniem pierwszych piątków i sobót miesiąca)

Organista: Piotr Kitowski, tel. 690-686-639

Odpowiedzialny za cmentarz: Kazimierz Lis, tel. 693-925-365

KONTO PARAFIALNE Bank Spółdzielczy w Tczewie 35 8345 1029 0200 0257 2000 0001